

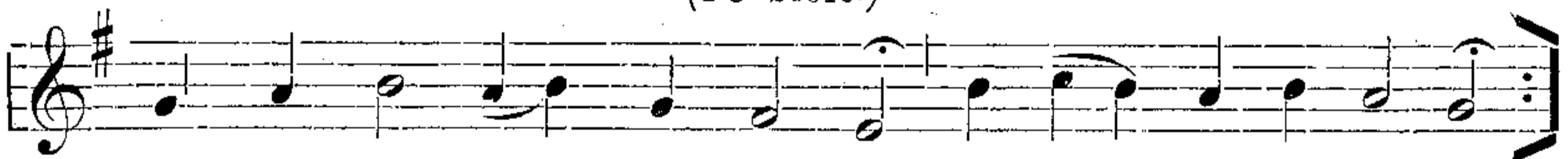
Pokrmů i nápojů nám
posvětil Ježiš Kristus sám,
jako Jeruzalémský chrám
posvětil Ježiš Kristus sám,
súc mocný král.

A po zdejších hodování,
z toho světa odebrání
budem s anděly zpívati,
tak vesele hodovati,
v slávě věčné, nekonečné.

957.

Z Velké.

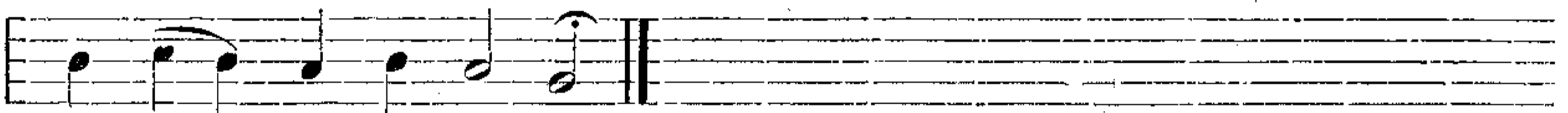
(Po stole.)

Vzdejmež česť Bo - hu své - mu z je - ho do - bro - di - ní,
vzácnáť jest chvá - la je - mu od je - ho stvo - re - ní,

pro - tož my vši - ckni spo - lu, čiň - mež vni - trní po - kło - nu,

rškúc po tom - to sto - lu.

Vzdejmež česť Bohu svému,
z jeho dobrodiní,
vzácnáť jest chvála Jemu
od Jeho stvoření.
Protož my všickni spolu,
čiňmež vnitřní poklonu,
řkouc po tomto stolu:

Chvála buď, věčný Bože,
jenž nebe oblakem
zakrýváš na obloze,
dáváš déšť svým časem.
Velikomocný jsi Pán,
činíš to k požitku nám,
chceš od nás býti znán.

Ptactvu, všemu dobytku,
pokrm připravuješ;
potom jej ku požitku
lidem přivozuješ:
Z tohoť my Tobě, Pánu,
majíc od Tebe stravu,
prozpěvujem chválu.

Tebě nyní žádáme,
přijavše pokrmy:
Dejž ať jich užíváme,
bez hříšné poskvrny:
v práci a dobré ctnosti,
činíc své povinnosti,
zde v času milosti.